

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/52/EU,

annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014,

tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 2011/92/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/92/EU ⁽⁴⁾ yhdenmukaistetaan hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnin periaatteet ottamalla käyttöön vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat arvioinnin piiriin kuuluvia hanketyyppejä, hankkeen toteuttajien pääasiallisia velvoitteita, arvioinnin sisältöä sekä toimivaltaisten viranomais-ten ja yleisön osallistumista arviointimenettelyyn, ja sillä edistetään osaltaan ympäristön ja ihmisten terveyden korkeatasoista suojelua. Jäsenvaltiot voivat säätää tiukempia suojelutoimenpiteitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti.
- (2) Komission 30 päivänä huhtikuuta 2007 antamassa tiedonannossa ”Kuudennen ympäristöä koskevan yhteisön toimintaohjelman väliarviointi” ja komission 23 päivänä heinäkuuta 2009 antamassa kertomuksessa direktiiviä 2011/92/EU edeltävän neuvoston direktiivin 85/337/ETY ⁽⁵⁾ soveltamisesta ja tehokkuudesta korostetaan, että on tarpeen parantaa hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnin periaatteita ja mukauttaa direktiivi 85/337/ETY poliittiseen, oikeudelliseen ja tekniseen toimintaympäristöön, joka on kehittynyt huomattavasti.

⁽¹⁾ EUVL C 133, 9.5.2013, s. 33.

⁽²⁾ EUVL C 218, 30.7.2013, s. 42.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, annettu 14. huhtikuuta 2014.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 85/337/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1985, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40).

- (3) Direktiiviä 2011/92/EU on muutettava, jotta voidaan parantaa ympäristövaikutusten arviointimenettelyn laatua, yhdenmukaistaa kyseinen menettely järkevän sääntelyn periaatteiden kanssa sekä vahvistaa johdonmukaisuutta ja luoda synergioita unionin muiden säädösten ja toimintalinjojen kanssa sekä niiden strategioiden ja toimintalinjojen kanssa, joita jäsenvaltiot ovat laatineet kansalliseen toimivaltaansa kuuluvilla aloilla.
- (4) Rajat ylittävien hankkeiden arviointimenettelyjen koordinoimiseksi ja helpottamiseksi ja erityisesti neuvottelujen käymiseksi valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista 25 päivänä helmikuuta 1991 tehdyn yleissopimuksen (Espoon yleissopimus) mukaisesti asianomaiset jäsenvaltiot voivat perustaa yhteisen elimen, jossa kaikilla on yhtä suuri edustus.
- (5) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EU) N:o 347/2013 ⁽¹⁾, (EU) N:o 1315/2013 ⁽²⁾ ja (EU) N:o 1316/2013 ⁽³⁾ vahvistetuilla mekanismeilla, jotka koskevat unionin osarahoittamia infrastruktuurihankkeita, voidaan myös helpottaa direktiivin 2011/92/EU vaatimusten täytäntöönpanoa.
- (6) Direktiiviä 2011/92/EU olisi myös tarkistettava siten, että varmistetaan, että ympäristönsuojelu paranee, resurssitehokkuus lisääntyy ja kestävää kasvua tuetaan unionissa. Tätä varten olisi yksinkertaistettava ja yhdenmukaistettava siinä säädettyjä menettelyjä.
- (7) Ympäristökysymyksistä, kuten resurssitehokkuudesta ja resurssien kestävästä käytöstä, luonnon monimuotoisuuden suojelusta, ilmastonmuutoksesta sekä onnettomuus- ja katastrofiriskeistä, on viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana tullut entistä tärkeämpiä poliittisen päätöksenteon kannalta. Tästä syystä niiden olisi oltava tärkeitä tekijöitä myös arviointi- ja päätöksentekomenettelyissä.
- (8) Komissio sitoutui 20 päivänä syyskuuta 2011 antamassaan tiedonannossa ”Etenemissuunnitelma kohti resurssitehokasta Eurooppaa” ottamaan resurssitehokkuutta ja resurssien kestävää käyttöä koskevat näkökohdat laajemmin huomioon direktiivin 2011/92/EU tarkistamisen yhteydessä.
- (9) Komission 22 päivänä syyskuuta 2006 antamassa tiedonannossa ”Maaperän suojelua koskeva teemakohtainen strategia” sekä etenemissuunnitelmassa kohti resurssitehokasta Eurooppaa korostetaan maaperän kestävä käytön merkitystä ja sitä, että on puututtava sellaiseen asutusalueiden laajentamiseen, joka on ajan mittaan kestämatöntä (maan ottaminen infrastruktuurikäyttöön). Lisäksi Rio de Janeirossa 20–22 päivänä kesäkuuta 2012 pidetyn Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen kokouksen päätösasiakirjassa tunnustetaan hyvän maanhoidon, myös maaperän hoidon, taloudellinen ja sosiaalinen merkitys sekä tarve ryhtyä pikaisiin toimiin maaperän huonontumisen pysäyttämiseksi. Julkisissa ja yksityisissä hankkeissa olisi siksi tarkasteltava hankkeen vaikutuksia maahan, erityisesti maan ottamiseen infrastruktuurikäyttöön, ja maaperään, mukaan luettuina orgaaninen aines, maaperän eroosio sekä maaperän tiivistyminen ja sulkeminen rakentamisella, ja rajoitettava näitä vaikutuksia; asianmukaiset maankäyttösuunnitelmat ja -toimintalinjat kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla ovat myös tältä osin merkityksellisiä.
- (10) Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksessa biologisesta monimuotoisuudesta, jäljempänä ’yleissopimus’, jossa unioni on osapuolena neuvoston päätöksen 93/626/ETY ⁽⁴⁾ nojalla, määrätään, että merkittäviä haittavaikutuksia, joita hankkeilla on biologiseen monimuotoisuuteen, joka määritellään yleissopimuksen 2 artiklassa, on mahdollisuuksien mukaan ja tapauksen mukaan arvioitava niiden välttämiseksi tai minimoimiseksi. Tällaisen näitä vaikutuksia koskevan ennakoarvioinnin olisi osaltaan edistettävä Eurooppa-neuvoston 25 ja 26 päivänä maaliskuuta 2010 antamissaan päätelmissä hyväksymää unionin yleistavoitetta, joka on luonnon monimuotoisuuden köyhtymisen ja ekosysteemipalvelujen heikentymisen pysäyttäminen vuoteen 2020 mennessä sekä luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen palauttaminen ennalleen mahdollisuuksien mukaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 347/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, Euroopan laajuisen energiainfrastruktuurien suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1364/2006/EY kumoamisesta sekä asetusten (EY) N:o 713/2009, (EY) N:o 714/2009 ja (EY) N:o 715/2009 muuttamisesta (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 39).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1315/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, unionin suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi ja päätöksen N:o 661/2010/EU kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1316/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 93/626/ETY, tehty 25 päivänä lokakuuta 1993, biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen tekemisestä (EYVL L 309, 13.12.1993, s. 1).

- (11) Toimenpiteillä, joita toteutetaan merkittävien haitallisten ympäristövaikutusten välttämiseksi, ehkäisemiseksi, vähentämiseksi ja mikäli mahdollista poistamiseksi erityisesti niiden lajien ja luontotyyppien osalta, joita suojellaan neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽²⁾ nojalla, olisi osaltaan voitava välttää kaikenlainen ympäristön laadun huonontuminen ja luonnon monimuotoisuuden yleinen köyhtyminen unionin yleissopimuksen yhteydessä antamien sitoumusten sekä niiden tavoitteiden ja toimien mukaisesti, jotka mainitaan komission 3 päivänä toukokuuta 2011 antamassa tiedonannossa ”Luonnonpääoma elämämme turvaajana: luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020” vahvistetussa vuoteen 2020 ulottuvassa luonnon monimuotoisuutta koskevassa unionin strategiassa.
- (12) Meriympäristön ja erityisesti lajien ja luontotyyppien korkeatasoisen suojelun takaamiseksi meriympäristössä toteutettavien hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnissa ja arviointimenettelyjen tarpeellisuusselvityksissä olisi otettava huomioon hankkeiden ominaisuudet ja erityisesti käytettävät tekniikat (esimerkiksi seismiset tutkimukset ääniluotaimella). Tätä varten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/30/EU⁽³⁾ vaatimuksilla voitaisiin myös helpottaa tämän direktiivin vaatimusten täytäntöönpanoa.
- (13) Ilmastonmuutos aiheuttaa myös jatkossa vahinkoa ympäristölle ja haittaa talouden kehitystä. Tältä osin on aiheellista arvioida hankkeiden vaikutus ilmastoon (esimerkiksi kasvihuonekaasupäästöihin) ja niiden alttius ilmastonmuutokselle.
- (14) Komission 23 päivänä helmikuuta 2009 antaman tiedonannon ”Luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ehkäisyyn sovellettava yhteisön lähestymistapa” johdosta neuvosto pyysi 30 päivänä marraskuuta 2009 antamissaan päätelmissä komissiota varmistamaan, että unionin aloitteiden täytäntöönpanossa, uudelleentarkastelussa ja lisäkehittämisessä otetaan huomioon katastrofiriskien ennaltaehkäisyyn ja hallintaan liittyvät näkökohdat sekä Yhdistyneiden kansakuntien 22 päivänä tammikuuta 2005 hyväksymä Hyogon toimintaohjelma (2005–2015), jossa korostetaan, että on otettava käyttöön menettelyjä suuriin infrastruktuurihankkeisiin liittyvien katastrofiriskien arvioimiseksi.
- (15) Ympäristön korkeatasoisen suojelun varmistamiseksi on toteuttava varotoimenpiteitä sellaisten hankkeiden osalta, joilla sen takia, että ne ovat alttiita suuronnettomuuksille ja/tai luonnonkatastrofeille (kuten tulville, merenpinnan kohoamiselle ja maanjäristyksille), on todennäköisesti merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia. Näissä hankkeissa on tärkeää tarkastella niiden alttiutta (altistuminen ja sietokyky) suuronnettomuuksille ja/tai katastrofeille, näiden onnettomuuksien ja/tai katastrofien esiintymisriskiä ja vaikutusta merkittävien haitallisten ympäristövaikutusten todennäköisyyteen. Päällekkäisyyksien välttämiseksi olisi oltava mahdollista käyttää unionin lainsäädännön, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/18/EU⁽⁴⁾ ja neuvoston direktiivin 2009/71/Euratom⁽⁵⁾, mukaisesti toteutettujen riskienarviointien avulla tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti toteutettujen asiaankuuluvien arviointien avulla saatuja käytettävissä olevia asiaa koskevia tietoja, edellyttäen että tämän direktiivin vaatimukset täyttyvät.
- (16) Suojeltaessa ja edistettäessä kulttuuriperintöä ja -maisemaa, historialliset kaupunkikohteet mukaan luettuna, jotka ovat erottamaton osa kulttuurista moninaisuutta, jota unioni on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 167 artiklan 4 kohdan mukaisesti sitoutunut kunnioittamaan ja edistämään, voi olla hyödyllistä käyttää määritelmiä ja periaatteita, jotka sisältyvät asiaa koskeviin Euroopan neuvoston yleissopimuksiin, erityisesti 6 päivänä toukokuuta 1969 tehtyyn Euroopan arkeologisen perinnön suojelua koskevaan yleissopimukseen, 3 päivänä lokakuuta 1985 tehtyyn Euroopan rakennustaiteellisen perinnön suojelua koskevaan yleissopimukseen, 20 päivänä lokakuuta 2000 tehtyyn eurooppalaiseen maisemayleissopimukseen ja 27 päivänä lokakuuta 2005 tehtyyn Euroopan neuvoston kulttuuriperinnön puitesopimukseen. Jotta voidaan paremmin säilyttää historiallinen perintö ja kulttuuriperintö sekä maisema, ympäristövaikutusten arvioinnin yhteydessä on tärkeää käsitellä hankkeiden maisemavaikutusta eli rakennetun maiseman tai luonnonmaiseman sekä kaupunkialueiden ulkoista tai maisemallista muutosta.
- (17) Sovellettaessa direktiiviä 2011/92/EU on tärkeää taata älykäs, kestävä ja osallistuva kasvu niiden tavoitteiden mukaisesti, jotka mainitaan komission 3 päivänä maaliskuuta 2010 antamassa tiedonannossa ”Eurooppa 2020 — Älykkään, kestävän ja osallistuvan kasvun strategia”.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/30/EU, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpöytätoiminnan turvallisuudesta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta (EUVL L 178, 28.6.2013, s. 66).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/18/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta sekä neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 2009/71/Euratom, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2009, ydinlaitosten ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehityksen perustamisesta (EUVL L 172, 2.7.2009, s. 18).

- (18) Tietojen yleisen saatavuuden ja avoimuuden lisäämiseksi ajan tasalla olevaa ympäristötietoa tämän direktiivin täytäntöönpanosta olisi oltava saatavissa myös sähköisesti. Jäsenvaltioiden olisi siksi luotava vähintään keskusportaali tai yhteyspisteitä asianmukaisella hallintotasolla, jotta mahdollistetaan se, että yleisö saa nämä tiedot käyttöönsä helposti ja tehokkaasti.
- (19) Kokemus on osoittanut, että kun on kyse puolustustarkoituksia palvelevista hankkeista tai hankkeiden osista, mukaan luettuna hankkeet, jotka liittyvät kansainvälisten velvoitteiden mukaiseen liittoutuneiden toimintaan jäsenvaltioiden alueella, direktiivin 2001/92/EU soveltaminen voisi johtaa asiaa koskevien luottamuksellisten tietojen paljastumiseen, mikä olisi puolustustarkoitusten kannalta vahingollista. Tästä syystä olisi säädettävä, että jäsenvaltiot voivat tapauksen mukaan olla soveltamatta kyseistä direktiiviä tällaisissa tapauksissa.
- (20) Kokemus on osoittanut, että direktiivin 2011/92/EU noudattamisesta hankkeissa, jotka koskevat pelkästään siviilivalmiutta, voisi aiheutua haitallisia vaikutuksia muun muassa ympäristölle, mistä syystä olisi säädettävä, että jäsenvaltiot voivat tapauksen mukaan olla soveltamatta mainittua direktiiviä tällaisissa tapauksissa.
- (21) Jäsenvaltioilla on useita vaihtoehtoja direktiivin 2011/92/EU täytäntöön panemiseksi siltä osin kuin kyse on ympäristövaikutusten arviointien sisällyttämisestä kansallisiin menettelyihin. Vastaavasti näihin kansallisiin menettelyihin liittyvät tekijät voivat vaihdella. Tämän vuoksi perusteltu päätelmä, jonka toimivaltainen viranomainen antaa hankkeen ympäristövaikutuksia koskevan tarkastelunsa päätteeksi, voi olla yhdenmisen lupamenettelyn osa tai se voidaan sisällyttää muuhun sitovaan päätökseen, jota vaaditaan tämän direktiivin tavoitteiden noudattamiseksi.
- (22) Ympäristön ja ihmisten terveyden korkeatasoisen suojelun varmistamiseksi arviointimenettelyn tarpeellisuusselvityksissä ja ympäristövaikutusten arvioinnissa olisi otettava huomioon kyseessä olevan koko hankkeen vaikutus, tarvittaessa myös hankkeen maanalaiset ja maanpinnan alaiset osat, rakennus-, toiminta- ja tarvittaessa purkuvaiheissa.
- (23) Jotta hankkeen välittömät ja välilliset vaikutukset ympäristöön saataisiin arvioitua perusteellisesti, toimivaltaisen viranomaisen olisi toteutettava analyysi, jossa se tarkastelee hankkeen toteuttajan antamien ja kuulemisten avulla saatujen tietojen sisältöä, sekä otettava tapauksen mukaan huomioon mahdolliset lisätiedot.
- (24) Kun on kyse hankkeista, joista on säädetty erityisellä kansalliseen lainsäädäntöön kuuluvalla säädöksellä, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että julkiseen kuulemiseen liittyvät tämän direktiivin tavoitteet saavutetaan lainsäädäntömenettelyssä.
- (25) Toimivaltaisten viranomaisten puolueettomuus olisi varmistettava. Eturistiriitoja voitaisiin ehkäistä muun muassa eriyttämällä toimivaltaisen viranomaisen ja hankkeen toteuttajan tehtävät. Jos toimivaltainen viranomainen on myös hankkeen toteuttaja, jäsenvaltioiden olisi hallinnollisen toimivallan järjestelmässään vähintään eriytettävä asianmukaisesti direktiivistä 2011/92/EU johtuvia velvoitteita toteuttavien viranomaisten ne tehtävät, jotka aiheuttavat eturistiriitoja.
- (26) Jotta toimivaltainen viranomainen kykenee määrittämään, onko direktiivin 2011/92/EU liitteessä II luetelluille hankkeille, niitä koskeville muutoksille tai niiden laajennuksille tehtävä ympäristövaikutusten arviointi (arviointimenettelyn tarpeellisuusselvitys), ne tiedot, jotka hankkeen toteuttajan on annettava, olisi täsmennettävä keskitettyjen keskeisiin näkökohtiin, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voi määrittää asian. Määritys olisi julkistettava.
- (27) Arviointimenettelyn tarpeellisuusselvityksessä olisi varmistettava, että ympäristövaikutusten arviointia vaaditaan vain niiltä hankkeilta, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia.

- (28) Direktiivin 2011/92/EU liitteessä III vahvistettuja arviointiperusteita, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon sen määrittämiseksi, mistä hankkeista on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi sen johdosta, että niillä on merkittäviä ympäristövaikutuksia, olisi mukautettava ja selvennettävä. Kokemus on esimerkiksi osoittanut, että arvokkaita resursseja käyttävillä tai niihin kohdistuvilla hankkeilla, ekologisesti herkkiin sijaintipaikkoihin ehdotetuilla hankkeilla ja sellaisilla hankkeilla, joilla voi olla vaarallisia tai peruuttamattomia vaikutuksia, on usein todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia.
- (29) Toimivaltaisten viranomaisten olisi yksilöitävä kaikkein tärkeimmät huomioon otettavat arviointiperusteet määrittäessään sitä, aiheutuuko hankkeesta todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, ja otettava huomioon tiedot, joita voi olla saatavilla unionin lainsäädännön edellyttämien muiden arviointien johdosta, jotta arviointimenettelyn tarpeellisuusselvitystä voidaan soveltaa tehokkaasti ja avoimesti. Tämän vuoksi on aiheellista täsmentää arviointimenettelyn tarpeellisuusselvitystä koskevan määrityksen sisältö, erityisesti niissä tapauksissa, joissa ympäristövaikutusten arviointia ei vaadita. Lisäksi hyvään hallintotapaan kuuluu, että otetaan huomioon muista lähteistä, kuten yleisöltä tai viranomaisilta, mahdollisesti saadut oma-aloitteiset kommentit, vaikka virallista kuulemistä ei edellytetä tarpeellisuusselvitysvaiheessa.
- (30) Jotta voidaan parantaa ympäristövaikutusten arvioinnin laatua ja yksinkertaistaa menettelyjä ja päätöksentekoa, toimivaltaisen viranomaisen olisi siinä tapauksessa, että hankkeen toteuttaja sitä pyytää, annettava lausunto, jossa määritetään, missä laajuudessa ja miten yksityiskohtaisesti ympäristötiedot olisi annettava ympäristövaikutusten arviointiselostuksessa (arvioinnin sisällön rajaaminen).
- (31) Hankkeen toteuttajan laatiman ympäristövaikutusten arviointiselostuksen olisi sisällettävä kuvaus hankkeen toteuttajan selvittämistä kohtuullisista vaihtoehdoista, jotka ovat varteenotettavia hankkeen kannalta, mukaan luetuna tapauksen mukaan hahmotelma ympäristön nykytilan todennäköisestä kehityksestä siinä tapauksessa, että hanketta ei toteuteta (perusskenaario); näin voidaan parantaa ympäristövaikutusten arviointimenettelyn laatua ja sisällyttää ympäristönäkökohdat osaksi hankkeen suunnitelmaa jo varhaisessa vaiheessa.
- (32) Hankkeen toteuttajan ympäristövaikutusten arviointiselostuksiin direktiivin 2011/92/EU liitteen IV mukaisesti sisällyttämien tietojen olisi oltava perusteelliset ja riittävän korkealaatuiset. Päällekkäisten arviointien välttämiseksi olisi soveltuviin tapauksissa otettava huomioon unionin lainsäädännön, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY⁽¹⁾ tai direktiivin 2009/71/Euratom, tai kansallisen lainsäädännön nojalla tehtyjen muiden arviointien tulokset, jos ne ovat saatavilla.
- (33) Ympäristövaikutusten arviointiselostuksen laatimiseen osallistuvien asiantuntijoiden olisi oltava ammattitaitoisia ja päteviä. Riittävä asiantuntemus asianomaisen hankkeen alalta on tarpeen toimivaltaisten viranomaisten käsitellessä hanketta, jotta varmistetaan hankkeen toteuttajan antamien tietojen perusteellisuus ja korkea laatu.
- (34) Avoimuuden ja vastuuvollisuuden takaamiseksi toimivaltaista viranomaista olisi vaadittava perustelemaan myönteinen lupapäätöksensä ja osoittamaan, että se on ottanut huomioon käytyjen kuulemisten ja neuvottelujen tulokset sekä kerätyt asiaa koskevat olennaiset tiedot.
- (35) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että hankkeen rakentamisesta ja toiminnasta aiheutuvien haitallisten ympäristövaikutusten seuraamiseksi toteutetaan rajoittamis- ja korvaamistoimenpiteitä ja määritetään asianmukaisia menettelyjä, jotta voidaan muun muassa kartoittaa ennakoimattomat merkittävät haittavaikutukset ja ryhtyä asianmukaisiin korjaaviin toimiin. Tällainen seuranta ei saisi olla päällekkäistä eikä rinnakkaista unionin muusta lainsäädännöstä kuin tästä direktiivistä johtuvien seurantavaatimusten tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuvien seurantavaatimusten kanssa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

- (36) Päätöksenteon tehostamiseksi ja oikeusvarmuuden lisäämiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnin eri vaiheet toteutetaan kohtuullisessa ajassa hankkeen laadusta, monitahoisuudesta, sijainnista ja koosta riippuen. Tällaisten määräaikojen ei missään olosuhteissa pitäisi vaarantaa ympäristönsuojelun korkeiden standardien saavuttamista, varsinkaan niiden, jotka johtuvat unionin muusta ympäristölainsäädännöstä kuin tästä direktiivistä, eikä yleisön tehokasta osallistumista päätöksentekoon ja oikeussuojan saatavuutta.
- (37) Jotta voidaan parantaa arviointien tehokkuutta, vähentää hallinnollista rasitetta ja lisätä taloudellista tehokkuutta, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kun velvollisuus tehdä ympäristöasioihin liittyviä arviointeja johtuu yhtäaikaaisesti sekä tästä direktiivistä että direktiivistä 92/43/EY ja/tai direktiivistä 2009/147/EY, otetaan tapauksen mukaan käyttöön yhteen sovitettuja ja/tai yhteisiä menettelyjä, jotka täyttävät näissä direktiiveissä asetetut vaatimukset, niiden organisatoriset erityisominaisuudet huomioon ottaen. Kun velvollisuus tehdä ympäristöasioihin liittyviä arviointeja johtuu yhtäaikaaisesti sekä tästä direktiivistä että unionin muusta lainsäädännöstä, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2000/60/EY ⁽¹⁾, direktiivistä 2001/42/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2008/98/EY ⁽²⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2010/75/EU ⁽³⁾ sekä direktiivistä 2012/18/EU, jäsenvaltiot olisi voitava ottaa käyttöön yhteen sovitettuja ja/tai yhteisiä menettelyjä, jotka täyttävät asiaa koskevan unionin lainsäädännön vaatimukset. Olettaessa käyttöön yhteen sovitettuja tai yhteisiä menettelyjä jäsenvaltioiden olisi nimettävä vastaavien velvoitteiden toteuttamisesta vastaava viranomainen. Jäsenvaltioiden olisi voitava institutionaaliset rakenteet huomioon ottaen nimetä useampi kuin yksi viranomainen mikäli ne katsovat sen tarpeelliseksi.
- (38) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista. Jäsenvaltioiden olisi saatava vapaasti päättää näistä seuraamuksista ja niiden muodosta. Säädettyjen seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (39) Jotta varmistetaan mahdollisimman sujuva siirtyminen direktiivissä 2011/92/EU säädetyistä nykyisestä järjestelmästä tässä direktiivissä olevien muutosten tuloksena syntyvään uuteen järjestelmään, on aiheellista säätää siirtymätoimenpiteistä oikeusvarmuuden periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Näillä toimenpiteillä olisi varmistettava, että ympäristövaikutusten arviointiin liittyvä sääntely-ympäristö ei muutu tietyn hankkeen toteuttajan kannalta, jos menettelyvaiheita on jo aloitettu nykyisen järjestelmän voimassa ollessa ja hanketta koskevaa lupaa ei ole vielä annettu tai muuta sitovaa, tämän direktiivin tavoitteiden noudattamiseksi vaadittavaa päätöstä ei ole vielä tehty. Vastaavasti direktiivin 2011/92/EU, sellaisena kuin se on ennen sen muuttamista tällä direktiivillä, asianomaisia säännöksiä olisi sovellettava hankkeisiin, joiden osalta arviointimenettelyn tarpeellisuusselvitys on aloitettu, sisällön rajaamisen menettely on aloitettu (jos hankkeen toteuttaja on pyytänyt tai toimivaltainen viranomainen vaatinut sisällön rajaamista) tai ympäristövaikutusten arviointiselostus on toimitettu ennen määräaikaa, johon mennessä säädös on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (40) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽⁴⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde, ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä katsoo tällaisten asiakirjojen toimittamisen olevan perusteltua.
- (41) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on vähimmäisvaatimusten vahvistaminen hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnille ympäristön ja ihmisten terveyden korkeatasoisen suojelun varmistamiseksi, vaan se voidaan tarkasteltavien ympäristökysymysten laajuuden, vakavuuden ja rajat ylittävän luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (42) Sen vuoksi direktiivi 2011/92/EU olisi muutettava,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽⁴⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2011/92/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 2 kohtaan seuraava määritelmä:

”g) ’ympäristövaikutusten arvioinnilla’ menettelyä, joka käsittää seuraavat:

- i) hankkeen toteuttajan suorittama 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu ympäristövaikutusten arviointiselostuksen laatiminen;
- ii) 6 artiklassa tarkoitettujen kuulemisten toteuttaminen ja tarvittaessa 7 artiklassa tarkoitettujen neuvottelujen käyminen;
- iii) toimivaltaisen viranomaisen tarkastelu ympäristövaikutusten arviointiselostuksessa esitetyistä tiedoista ja hankkeen toteuttajan tarvittaessa 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti antamista lisätiedoista sekä 6 artiklan mukaisista kuulemisista ja 7 artiklan mukaisista neuvotteluista saaduista mahdollisista asiaan liittyvistä tiedoista;
- iv) iii alakohdassa tarkoitetun tarkastelun ja tapauksen mukaan toimivaltaisen viranomaisen oman lisätarkastelun tulokset huomioon ottaen tehty toimivaltaisen viranomaisen perusteltu päätelmä hankkeen merkittävistä ympäristövaikutuksista; ja
- v) toimivaltaisen viranomaisen perustellun päätelmän sisällyttäminen 8 a artiklassa tarkoitettuihin päätöksiin.”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, jäsenvaltiot voivat tapauskohtaisesti päättää olla sovelta-matta tätä direktiiviä hankkeisiin tai hankkeiden osiin, jotka on tarkoitettu pelkästään puolustukseen, tai hankkei-siin, jotka on tarkoitettu pelkästään siviilivalmiutta koskeviin toimiin, jos ne katsovat, että sen soveltaminen vaikuttaisi haitallisesti näihin tarkoituksiin.”

c) Kumotaan 4 kohta.

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1–3 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ennen hanketta koskevan luvan myöntämistä hankkeet, joilla muun muassa laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköi-sesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, alistetaan lupamenettelyyn ja että niiden ympäristövaikutukset arvioi-daan. Nämä hankkeet määritellään 4 artiklassa.

2. Ympäristövaikutusten arviointi voidaan liittää jäsenvaltioissa voimassa oleviin hankkeita koskeviin lupame-nettelyihin tai, jos se ei ole mahdollista, muihin menettelyihin tai tämän direktiivin tavoitteiden täyttämiseksi käyttöön otettaviin menettelyihin.

3. Jos on kyse hankkeista, joissa velvoite tehdä ympäristövaikutusten arviointeja johtuu samanaikaisesti sekä tästä direktiivistä että neuvoston direktiivistä 92/43/ETY (*) ja/tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktii-vistä 2009/147/EY (**), jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan varmistettava, että käyttöön otetaan yhteen sovitet-tuja ja/tai yhteisiä menettelyitä, jotka täyttävät kyseisessä unionin lainsäädännössä säädetyt vaatimukset.

Jos on kyse hankkeista, joissa velvoite tehdä ympäristövaikutusten arviointeja johtuu samanaikaisesti sekä tästä direktiivistä että muusta unionin lainsäädännöstä kuin ensimmäisessä alakohdassa luetelluista direktiiveistä, jäsen-valtiot voivat ottaa käyttöön yhteen sovitettuja ja/tai yhteisiä menettelyitä.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettua yhteen sovitettua menettelyssä jäsenvaltioiden on pyrittävä sovittamaan yhteen tietyn hankkeen ympäristövaikutusta koskevat yksittäiset arvioinnit, joita asiaa koskeva unionin lainsäädäntö edellyttää, nimeämällä viranomainen tähän tarkoitukseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten vastakkaisten säännösten soveltamista, jotka sisältyvät unionin muuhun asiaa koskevaan lainsäädäntöön.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettua yhteisessä menettelyssä jäsenvaltioiden on pyrittävä siihen, että tietyn hankkeen ympäristövaikutuksesta tehdään yksi arviointi, jota asiaa koskeva unionin lainsäädäntö edellyttää, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten vastakkaisten säännösten soveltamista, jotka sisältyvät unionin muuhun asiaa koskevaan lainsäädäntöön.

Komissio antaa ohjeita niitä hankkeita, joille on tehtävä arviointi samanaikaisesti sekä tämän direktiivin että direktiivien 92/43/ETY, 2000/60/EY, 2009/147/EY tai 2010/75/EU nojalla, koskevien yhteen sovitettujen tai yhteisten menettelyiden käyttöön ottamisesta.

(*) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7)."

b) Korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltiot voivat poikkeustapauksissa olla soveltamatta tiettyyn hankkeeseen tämän direktiivin säännöksiä, kun näiden säännösten soveltaminen vaikuttaisi haitallisesti hankkeen tarkoitukseen, edellyttäen että direktiivin tavoitteet täyttyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan soveltamista."

c) Lisätään kohta seuraavasti:

"5. Kun on kyse hankkeesta, josta on säädetty erityisellä kansallisen lainsäädännön alaan kuuluvalla säädöksellä, jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta kyseiseen hankkeeseen julkiseen kuulemiseen liittyviä tämän direktiivin säännöksiä, edellyttäen että direktiivin tavoitteet täyttyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan soveltamista."

Jäsenvaltioiden on joka toinen vuosi 16 päivästä toukokuuta 2017 lukien ilmoitettava komissiolle kaikista tapauksista, joissa on sovellettu ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta."

3) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

1. Ympäristövaikutusten arvioinnilla tunnistetaan, kuvataan ja arvioidaan tarkoituksenmukaisella tavalla kussakin yksittäistapauksessa hankkeen merkittävät välittömät ja välilliset vaikutukset

a) väestöön ja ihmisten terveyteen;

b) luonnon monimuotoisuuteen, erityisesti niihin lajeihin ja luontotyyppeihin, jotka on suojeltu direktiivin 92/43/ETY (*) ja direktiivin 2009/147/EY (**) nojalla;

c) maahan, maaperään, veteen, ilmaan ja ilmastoon;

d) aineelliseen omaisuuteen, kulttuuriperintöön sekä maisemaan;

e) edellä a–d alakohdassa tarkoitettujen tekijöiden vuorovaikutukseen.

2. Edellä 1 kohdassa vahvistettuihin tekijöihin kohdistuviin, kyseisessä kohdassa tarkoitettuihin vaikutuksiin kuuluvat myös odotetut vaikutukset, jotka johtuvat hankkeen alttiudesta suuronnettomuus- ja/tai katastrofiriskeille, jotka ovat varteenotettavia hankkeen kannalta."

4) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Tutkittaessa hankkeita tapauskohtaisesti tai vahvistettaessa raja-arvoja tai valintaperusteita 2 kohdan soveltamiseksi on otettava huomioon liitteessä III vahvistetut asiaa koskevat olennaiset arviointiperusteet. Jäsenvaltiot voivat asettaa raja-arvoja tai valintaperusteita sen määrittämiseksi, milloin hankkeille ei tarvitse tehdä 4 ja 5 kohdan mukaista määritystä eikä ympäristövaikutusten arviointia, ja/tai raja-arvoja tai valintaperusteita sen määrittämiseksi, milloin hankkeille on joka tapauksessa tehtävä ympäristövaikutusten arviointi ilman, että tehtäisiin 4 ja 5 kohdan mukainen määritys.

4. Kun jäsenvaltiot päättävät vaatia määritystä liitteessä II lueteltujen hankkeiden osalta, hankkeen toteuttajan on annettava tietoja sen ominaisuuksista ja todennäköisesti merkittävistä ympäristövaikutuksista. Yksityiskohmainen luettelo annettavista tiedoista on liitteessä II A. Hankkeen toteuttajan on otettava tarvittaessa huomioon unionin muun lainsäädännön kuin tämän direktiivin nojalla toteutetuista muista asiaa koskevista ympäristövaikutusten arvioinneista saatavilla olevat tulokset. Hankkeen toteuttaja voi myös antaa kuvauksen hankkeen ominaisuuksista ja/tai toimenpiteistä, joilla pyritään välttämään tai ehkäisemään jotakin sellaista, joka olisi muutoin voinut olla merkittävä haitallinen ympäristövaikutus.”

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”5. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä määritys hankkeen toteuttajan 4 kohdan mukaisesti antamien tietojen perusteella ottaen tarvittaessa huomioon unionin muun lainsäädännön kuin tämän direktiivin nojalla toteutettujen, ympäristövaikutuksista tehtyjen alustavien todentamisten tai arviointien tulokset. Määritystä koskeva päätös on julkistettava ja siinä on

a) niissä tapauksissa, joissa päätetään vaatia ympäristövaikutusten arviointia, ilmoitettava pääasialliset syyt, miksi tällaista arviointia vaaditaan, ja viitattava asiaa koskeviin liitteessä III lueteltuihin arviointiperusteisiin; tai

b) niissä tapauksissa, joissa päätetään olla vaatimatta ympäristövaikutusten arviointia, ilmoitettava pääasialliset syyt, miksi tällaista arviointia ei vaadita, ja viitattava asiaa koskeviin liitteessä III lueteltuihin arviointiperusteisiin, sekä hankkeen toteuttajan ehdotuksesta ilmoitettava hankkeen mahdollisista ominaisuuksista ja/tai toimenpiteistä, joilla pyritään välttämään tai ehkäisemään jotakin sellaista, joka olisi muutoin voinut olla merkittävä haitallinen ympäristövaikutus.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen tekee määrittäksensä mahdollisimman nopeasti ja enintään 90 päivässä siitä, kun hankkeen toteuttaja on antanut kaikki 4 kohdan nojalla vaaditut tiedot. Poikkeuksellisissa tapauksissa, jotka liittyvät esimerkiksi hankkeen laatuun, monitahoisuuteen, sijaintiin tai kokoon, toimivaltainen viranomainen voi pidentää määrittäksen tekemisen määräaika; tällöin toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kirjallisesti hankkeen toteuttajalle syyt, jotka oikeuttavat pidentämiseen, ja päivä, jona määritys on odotettavissa.”

5) Korvataan 5 artiklan 1–3 kohta seuraavasti:

”1. Kun ympäristövaikutusten arviointia vaaditaan, hankkeen toteuttajan on laadittava ja toimitettava ympäristövaikutusten arviointiselostus. Hankkeen toteuttajan toimittamissa tiedoissa on oltava ainakin:

a) hankkeen kuvaus, joka sisältää tiedot hankkeen sijainnista, suunnitelmasta, koosta ja muista olennaisista ominaisuuksista;

b) kuvaus hankkeen todennäköisesti merkittävistä ympäristövaikutuksista;

c) kuvaus hankkeen ominaisuuksista ja/tai toimenpiteistä, joilla pyritään välttämään, ehkäisemään tai vähentämään ja, jos mahdollista, poistamaan merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia;

- d) kuvaus hankkeen toteuttajan selvittämistä kohtuullisista vaihtoehtoista, jotka ovat hankkeen ja sen erityisominaisuuksien kannalta vartenotettavia, ja tiedot valitun vaihtoehdon valintaan johtaneista pääasiallisista syistä ottaen huomioon hankkeen ympäristövaikutukset;
- e) yleistajuinen yhteenveto a–d alakohdassa tarkoitetuista tiedoista; ja
- f) liitteessä IV mainitut lisätiedot, jotka olennaisesti liittyvät tietyn hankkeen tai hanketyypin erityisominaisuuksiin ja ympäristön erityispiirteisiin, joihin todennäköisesti kohdistuu vaikutuksia.

Kun on annettu lausunto 2 kohdan nojalla, ympäristövaikutusten arviointiselostuksen on perustuttava mainittuun lausuntoon ja sisällettävä tiedot, joita voidaan kohtuudella vaatia, jotta voidaan tehdä perusteltu päätelmä hankkeen merkittävistä ympäristövaikutuksista, ottaen huomioon nykytietämys ja arviointimenetelmät. Hankkeen toteuttajan on päällekkäisten arviointien välttämiseksi otettava ympäristövaikutusten arviointiselostusta laatiessaan huomioon muista asioista koskevista unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla tehdyistä arvioinneista saatavilla olevat tulokset.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava hankkeen toteuttajan pyynnöstä lausunto, jossa määritetään niiden tietojen laajuus ja tarkkuus, jotka hankkeen toteuttajan on sisällytettävä ympäristövaikutusten arviointiselostukseen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja otettava lausuntoa antaessaan huomioon hankkeen toteuttajan antamat tiedot erityisesti hankkeen erityisominaisuuksista, mukaan lukien sijainti ja tekniset valmiudet, ja sen todennäköisistä ympäristövaikutuksista. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia ennen kuin se antaa lausuntonsa.

Jäsenvaltiot voivat myös vaatia toimivaltaisia viranomaisia antamaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua lausunnon riippumatta siitä, pyytääkö hankkeen toteuttaja sitä.

3. Ympäristövaikutusten arviointiselostuksen perusteellisuuden ja laadun takaamiseksi

- a) hankkeen toteuttajan on varmistettava, että ympäristövaikutusten arviointiselostuksen laativat pätevät asiantuntijat;
- b) toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että sillä on, tai sillä on tarvittaessa käytettävissään, riittävä asiantuntemus ympäristövaikutusten arviointiselostuksen tarkistamista varten; ja
- c) toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa pyrittävä saamaan hankkeen toteuttajalta liitteen IV mukaisia lisätietoja, joilla on välitöntä merkitystä perustellun päätelmän tekemiselle hankkeen merkittävistä ympäristövaikutuksista.”

6) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niille ympäristöasioista vastaaville tai paikallisen ja alueellisen toimivallan perusteella toimiville viranomaisille, joita hanke todennäköisesti koskee, annetaan mahdollisuus ilmaista kantansa hankkeen toteuttajan toimittamien tietojen ja lupahakemuksen osalta ottaen tapauksen mukaan huomioon 8 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tapauksia. Tätä varten jäsenvaltioiden on nimettävä viranomaiset, joita asiassa on kuultava, joko yleisesti tai tapauskohtaisesti. Näille viranomaisille on toimitettava 5 artiklan mukaisesti kerätyt tiedot. Jäsenvaltioiden on vahvistettava yksityiskohtaiset menettelyt kuulemista varten.”

- b) Korvataan 2 kohdan johdantolause seuraavasti:

”2. Jotta varmistetaan yleisön, jota asia koskee, tehokas osallistuminen päätöksentekoon, yleisölle on ilmoitettava sähköisesti ja julkisin ilmoituksin tai muulla asianmukaisella tavalla seuraavat seikat 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ympäristöä koskevien päätöksentekomenettelyjen varhaisessa vaiheessa ja viimeistään heti, kun tiedot voidaan kohtuudella antaa.”

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Jäsenvaltioiden on määritettävä yksityiskohtaiset järjestelyt, joita toteutetaan yleisölle tiedottamiseksi, esimerkiksi ilmoitusten jakaminen tietyllä alueella tai asiasta ilmoittaminen paikallisissa sanomalehdissä, sekä yleisön, jota asia koskee, kuulemiseksi, esimerkiksi kirjalliset lausunnot tai julkiset kyselyt. Jäsenvaltioiden on varmistettava tarvittavin toimenpitein, että asianmukaisella hallintotasolla on olemassa vähintään keskusportaali tai helposti käytettävissä olevat yhteyspisteet, joiden kautta yleisö saa asiaa koskevat tiedot sähköisesti."

d) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. Eri vaiheita varten on säädettävä kohtuulliset määräajat siten, että jää riittävästi aikaa

a) tiedottaa asiasta 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille sekä yleisölle; ja

b) antaa 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille sekä yleisölle, jota asia koskee, mahdollisuus valmistautua ja osallistua tehokkaasti ympäristöä koskevaan päätöksentekoon tämän artiklan säännösten mukaisesti."

e) Lisätään kohta seuraavasti:

"7. Määräaika yleisön, jota asia koskee, kuulemiselle 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ympäristövaikutusten arviointiselostuksesta ei saa olla alle 30 päivää."

7) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Niiden jäsenvaltioiden, joita hanke koskee, on aloitettava neuvottelut muun muassa hankkeen mahdollisista rajat ylittävistä vaikutuksista ja tällaisten vaikutusten vähentämiseksi tai poistamiseksi suunnitelluista toimenpiteistä, sekä vahvistettava kohtuullinen määräaika neuvottelujen kestolle.

Neuvottelut voidaan käydä asianmukaisen yhteisen elimen välityksellä."

b) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Asianomaisten jäsenvaltioiden on päätettävä tämän artiklan 1–4 kohdan täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista järjestelyistä, myös kuulemisten määräajoista, 6 artiklan 5–7 kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen ja määräaikojen perusteella; näiden yksityiskohtaisten järjestelyjen on oltava sellaisia, että yleisö, jota asia koskee sen jäsenvaltion alueella, johon vaikutus kohdistuu, voi tehokkaasti osallistua hanketta koskeviin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin ympäristöön liittyviin päätöksentekomenettelyihin."

8) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

"8 artikla

Kuulemisten ja käytyjen neuvottelujen tulokset sekä 5–7 artiklan mukaisesti saadut tiedot on otettava asianmukaisesti huomioon lupamenettelyssä."

9) Lisätään artikla seuraavasti:

"8 a artikla

1. Luvan myöntämispäätöksen on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

a) 1 artiklan 2 kohdan g alakohdan iv alakohdassa tarkoitettu perusteltu päätelmä;

b) mahdolliset päätökseen liitetyt ympäristöehdot, kuvaus hankkeen ominaisuuksista ja/tai toimenpiteistä, joilla pyritään välttämään, ehkäisemään tai vähentämään ja, jos mahdollista, poistamaan merkittävät haitalliset ympäristövaikutukset, sekä tapauksen mukaan kuvaus seurantatoimenpiteistä.

2. Kielteisessä lupapäätöksessä on ilmoitettava pääasialliset syyt luvan myöntämättä jättämiselle.

3. Jos jäsenvaltiot käyttävät 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja muita menettelyjä kuin lupamenettelyjä, tapauksen mukaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdan vaatimusten katsotaan täyttyvän, kun näiden menettelyjen yhteydessä mahdollisesti tehty päätös sisältää kyseisissä kohdissa tarkoitettut tiedot ja käytössä on mekanismit, jotka mahdollistavat tämän artiklan 6 kohdan vaatimusten täyttymisen.

4. Jäsenvaltioiden on 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti varmistettava, että hankkeen toteuttaja toteuttaa hankkeen ominaisuudet ja/tai toimenpiteet, joilla pyritään välttämään, ehkäisemään tai vähentämään ja, jos mahdollista, poistamaan merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia, sekä määritettävä merkittävien haitallisten ympäristövaikutusten seurantamenettelyt.

Seurattavien muuttujien ja seurannan keston on oltava oikeassa suhteessa hankkeen laatuun, sijaintiin ja kokoon sekä sen ympäristövaikutusten merkittävyyteen.

Tarvittaessa voidaan käyttää unionin muuhun lainsäädäntöön kuin tähän direktiiviin ja jäsenvaltion lainsäädäntöön perustuvia voimassa olevia seurantajärjestelyjä päällekkäisen seurannan välttämiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen tekee 1–3 kohdassa tarkoitettut päätökset kohtuullisessa ajassa.

6. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistuttava siitä, että 1 artiklan 2 kohdan g alakohdan iv alakohdassa tarkoitettu perusteltu päätelmä tai mikä tahansa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päätös on edelleen ajan tasalla, kun päätös luvan myöntämisestä tehdään. Jäsenvaltiot voivat tätä tarkoitusta varten asettaa aikarajat 1 artiklan 2 kohdan g alakohdan iv alakohdassa tarkoitettun perustellun päätelmän tai minkä tahansa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettun päätöksen voimassaololle.”

10) Korvataan 9 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun päätös luvan myöntämisestä tai myöntämättä jättämisestä on tehty, toimivaltaisen viranomaisen tai toimivaltaisten viranomaisten on tiedotettava asiasta viipymättä yleisölle ja 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille kansallisten menettelyjen mukaisesti ja varmistettava, että seuraavat tiedot ovat yleisön ja 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten saatavilla, sekä otettava tapauksen mukaan huomioon 8 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettut tapaukset:

a) 8 a artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen päätöksen sisältö ja siihen mahdollisesti liittyvät ehdot;

b) päätöksen perusteena olevat tärkeimmät seikat ja näkökohdat, mukaan lukien tiedot yleisön osallistumisesta. Tähän kuuluu myös yhteenveto kuulemisten tuloksista ja 5–7 artiklan mukaisesti kerätyistä tiedoista sekä siitä, miten ne on sisällytetty tai miten niitä on muuten tarkasteltu, etenkin kun kyse on 7 artiklassa tarkoitettua jäsenvaltiolta, johon vaikutus kohdistuu, saaduista kommentteista.”

11) Lisätään artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tästä direktiivistä johtuvat velvoitteet puolueettomasti eivätkä joudu eturistiriitilanteeseen.

Jos toimivaltainen viranomainen on myös hankkeen toteuttaja, jäsenvaltioiden on hallinnollisen toimivallan järjestelmässään vähintään eriytettävä asianmukaisesti tästä direktiivistä johtuvia velvoitteita toteuttavien viranomaisten ne tehtävät, jotka aiheuttavat eturistiriitoja.”

12) Korvataan 10 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tämän direktiivin säännöksillä ei vaikuteta toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuteen noudattaa kansallisissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä sekä vakiintuneessa oikeuskäytännössä olevia rajoituksia, jotka koskevat liikesalaisuutta, henkinen omaisuus mukaan lukien, ja yleisen edun turvaamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2003/4/EY soveltamista.”

13) Lisätään artikla seuraavasti:

”10 a artikla

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.”

14) Korvataan 12 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on joka kuudes vuosi 16 päivästä toukokuuta 2017 lähtien ilmoitettava komissiolle erityisesti seuraavat tiedot, jos ne ovat saatavissa:

- a) niiden liitteissä I ja II tarkoitettujen hankkeiden lukumäärä, joille tehdään ympäristövaikutusten arviointi 5–10 artiklan mukaisesti;
- b) erittely ympäristövaikutusten arvioinneista hankeluokittain liitteiden I ja II mukaisesti;
- c) niiden liitteessä II tarkoitettujen hankkeiden lukumäärä, joille tehdään määrittäminen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- d) ympäristövaikutusten arviointimenettelyn keskimääräinen kesto;
- e) yleinen arvio ympäristövaikutusten arviointimenettelyn keskimääräisistä välittömistä kustannuksista, mukaan luettuna tämän direktiivin soveltamisesta pk-yrityksille aiheutuvat vaikutukset.”

15) Muutetaan direktiivin 2011/92/EU liitteet tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 16 päivänä toukokuuta 2017, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 artiklan soveltamista.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

1. Hankkeisiin, joita koskeva direktiivin 2011/92/EU 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu määrittäminen on aloitettu ennen 16 päivänä toukokuuta 2017, sovelletaan direktiivin 2011/92/EU, sellaisena kuin se oli ennen sen muuttamista tällä direktiivillä, 4 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita.

2. Hankkeisiin sovelletaan direktiivin 2011/92/EU, sellaisena kuin se oli ennen sen muuttamista tällä direktiivillä, 3 ja 5–11 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita, jos ennen 16 päivänä toukokuuta 2017

- a) aloitettiin direktiivin 2011/92/EU 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua lausuntoa koskeva menettely; tai
- b) annettiin direktiivin 2011/92/EU 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

LIITE

1) Lisätään liite seuraavasti:

*"LIITE II A***TIEDOT, JOITA TARKOITETAAN 4 ARTIKLAN 4 KOHDASSA**

(TIEDOT, JOTKA HANKKEEN TOTEUTTAJAN ON ANNETTAVA LIITTEESSÄ II LUETELLUISTA HANKKEISTA)

1. Hankkeen kuvaus, erityisesti

- a) kuvaus koko hankkeen fyysisistä ominaisuuksista ja tarvittaessa purkutöistä;
- b) kuvaus hankkeen sijaintipaikasta, ottaen erityisesti huomioon niiden maantieteellisten alueiden ympäristön herkkyys, joihin hanke todennäköisesti vaikuttaa.

2. Kuvaus niistä ympäristönäkökohdista, joihin hankkeella on todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia.

3. Siltä osin kuin tietoa hankkeen mahdollisista todennäköisesti merkittävistä ympäristövaikutuksista on saatavilla, kuvaus näistä vaikutuksista, jotka johtuvat

- a) ennustetuista jäämistä ja päästöistä sekä tarvittaessa jätteiden muodostumisesta;
- b) luonnonvarojen, erityisesti maaperän, maan, veden ja luonnon monimuotoisuuden, käytöstä.

4. Liitteessä III vahvistetut arviointiperusteet on otettava tarvittaessa huomioon koottaessa 1–3 kohdan mukaisia tietoja."

2) Korvataan liitteet III ja IV seuraavasti:

*"LIITE III***ARVIOINTIPERUSTEET, JOIHIN VIITATAAN 4 ARTIKLAN 3 KOHDASSA**

(ARVIOINTIPERUSTEET, JOILLA MÄÄRITETÄÄN, ONKO LIITTEESSÄ II LUETELLUISTA HANKKEISTA TEHTÄVÄ YMPÄRISTÖVAIKUTUSTEN ARVIOINTI)

1. **Hankkeiden ominaisuudet**

Hankkeiden ominaisuuksia on tarkasteltava ottaen huomioon erityisesti

- a) koko hankkeen koko ja suunnitelma;
- b) yhteisvaikutus muiden olemassa olevien ja/tai hyväksytyjen hankkeiden kanssa;
- c) luonnonvarojen, erityisesti maan, maaperän, veden ja luonnon monimuotoisuuden, käyttö;
- d) jätteiden muodostuminen;
- e) pilaantuminen ja haitat;
- f) suuronnettomuus- ja/tai katastrofiriskit, jotka ovat vartenotettavia hankkeen kannalta, mukaan lukien ilmastomuutoksen aiheuttamat riskit, tieteelliseen tietoon perustuen;
- g) ihmisten terveydelle koituvat riskit (esimerkiksi veden tai ilman pilaantumisen johdosta).

2. Hankkeiden sijainti

Hankkeiden vaikutusalueella olevan ympäristön herkkyyttä on tarkasteltava ottaen huomioon erityisesti

- a) nykyinen ja hyväksytty maankäyttö;
- b) alueen ja sen maanpinnan alaisten luonnonvarojen (myös maaperä, maa, vesi ja luonnon monimuotoisuus) suhteellinen runsaus, saatavuus, laatu ja uudistumiskyky;
- c) luonnonympäristön sietokyky, ottaen erityisesti huomioon seuraavat alueet:
 - i) kosteikot, ranta-alueet ja jokisuut;
 - ii) rannikkoalueet ja meriympäristö;
 - iii) vuoristo- ja metsäalueet;
 - iv) luonnonsuojelualueet ja luonnonpuistot;
 - v) kansallisessa lainsäädännössä luokitellut tai suojellut alueet sekä jäsenvaltioiden direktiivin 92/43/ETY ja direktiivin 2009/147/EY perusteella määrittelemät Natura 2000 -alueet;
 - vi) alueet, joilla ei ole noudatettu tai joiden osalta arvellaan, että siellä ei noudateta, unionin lainsäädännössä säädettyjä hanketta koskevia ympäristölaatustandardeja;
 - vii) tiheään asutetut alueet;
 - viii) historiallisesti, kulttuurisesti tai arkeologisesti merkittävät maisemat ja kohteet.

3. Hankkeiden mahdollisten vaikutusten laatu ja ominaisuudet

Hankkeiden todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia 3 artiklan 1 kohdassa mainittuihin tekijöihin on tarkasteltava tämän liitteen 1 ja 2 kohdassa määritettyjen perusteiden perusteella ottaen huomioon

- a) vaikutusten suuruus ja alueellinen laajuus, kuten vaikutusten todennäköinen maantieteellinen alue ja väestömäärä, johon vaikutukset todennäköisesti kohdistuvat;
- b) vaikutusten yleinen luonne;
- c) rajat ylittävä vaikutus;
- d) vaikutusten voimakkuus ja moninaisuus;
- e) vaikutusten todennäköisyys;
- f) vaikutusten odotettu alkamisaika, kesto, taajuus ja palautuvuus;
- g) yhteisvaikutus muiden olemassa olevien ja/tai hyväksytyjen hankkeiden vaikutusten kanssa;
- h) mahdollisuus vähentää vaikutuksia tehokkaasti.

LIITE IV

TIEDOT, JOITA TARKOITETAAN 5 ARTIKLAN 1 KOHDASSA

(TIEDOT YMPÄRISTÖVAIKUTUSTEN ARVIOINTISELOSTUSTA VARTEN)

1. Hankkeen kuvaus, erityisesti

- a) kuvaus hankkeen sijainnista;
- b) kuvaus koko hankkeen fyysisistä ominaisuuksista, tarvittaessa myös tarpeellisista purkutöistä, sekä maankäyttötarpeesta rakennus- ja toimintavaiheessa;

- c) kuvaus hankkeen toimintavaiheen (erityisesti mahdollisten tuotantoprosessien) tärkeimmistä ominaisuuksista, esimerkiksi hankkeen energiantarpeesta ja hankkeessa käytettävästä energiasta sekä hankkeessa käytettävien materiaalien ja luonnonvarojen (myös vesi, maa, maaperä ja luonnon monimuotoisuus) luonteesta ja määrästä;
- d) laadullinen ja määrällinen arvio rakennus- ja toimintavaiheessa syntyvistä ennustetuista jäämistä ja päästöistä (kuten veden, ilman, maaperän ja pohjamaan pilaantuminen, melu, värinä, valo, kuumuus ja säteily) sekä syntyvän jätteen määrästä ja laadusta.
2. Kuvaus hankkeen toteuttajan selvittämistä kohtuullisista vaihtoehdoista (jotka liittyvät esimerkiksi hankesuunnitelmaan, teknologiaan, sijaintiin, kokoon ja laajuuteen), jotka ovat ehdotetun hankkeen ja sen erityisominaisuuksien kannalta vartenotettavia, ja tiedot valitun vaihtoehdon valintaan johtaneista pääasiallisista syistä, mukaan luettuna ympäristövaikutusten vertailu.
3. Kuvaus ympäristön nykytilaan (perusskenaario) liittyvistä merkityksellisistä näkökohdista ja hahmotelma nykytilan todennäköisestä kehityksestä, jos hanketta ei toteuteta, siltä osin kuin perusskenaarion luonnolliset muutokset voidaan kohtuullisella tavalla arvioida saatavilla olevien ympäristöä koskevien tietojen ja tieteellisen tiedon perusteella.
4. Kuvaus 3 artiklan 1 kohdassa mainituista tekijöistä, joihin hankkeella on todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia: väestö, ihmisten terveys, luonnon monimuotoisuus (esimerkiksi eläimistö ja kasvisto), maa (esimerkiksi maan ottaminen infrastruktuurikäyttöön), maaperä (esimerkiksi orgaaninen aines, maaperän eroosio sekä maaperän tiivistyminen ja sulkeminen), vesi (esimerkiksi hydrologis-morfologiset muutokset, määrä ja laatu), ilma, ilmasto (esimerkiksi kasvihuonekaasupäästöt ja ilmastomuutokseen sopeutumisen kannalta olennaiset vaikutukset), aineellinen omaisuus, kulttuuriperintö, mukaan luettuna arkkitehtoniset ja arkeologiset näkökohdat, ja maisema.
5. Kuvaus hankkeen todennäköisesti merkittävistä ympäristövaikutuksista, jotka johtuvat muun muassa
- a) hankkeen rakentamisesta ja itse hankkeesta, mukaan luettuna tarvittaessa purkutyöt;
 - b) luonnonvarojen, erityisesti maan, maaperän, veden ja luonnon monimuotoisuuden, käytöstä ottaen mahdollisimman pitkälle huomioon näiden luonnonvarojen kestävä saatavuus;
 - c) epäpuhtauspäästöistä, melusta, värinästä, valosta, kuumuudesta ja säteilystä, haittojen synnystä sekä jätteiden loppukäsittelystä ja hyödyntämisestä;
 - d) ihmisten terveydelle, kulttuuriperinnölle tai ympäristölle aiheutuvista riskeistä (esimerkiksi onnettomuuksien tai katastrofien johdosta);
 - e) yhteisvaikutuksesta muiden olemassa olevien ja/tai hyväksytyjen hankkeiden kanssa ottaen huomioon sellaisiin ympäristön kannalta erityisen tärkeisiin alueisiin liittyvät olemassa olevat ongelmat, joihin todennäköisesti kohdistuu vaikutuksia, tai luonnonvarojen käyttöä;
 - f) hankkeen vaikutuksista ilmastoon (esimerkiksi kasvihuonekaasupäästöjen luonne ja laajuus) ja hankkeen alttiudesta ilmastomuutokselle;
 - g) käytettävistä tekniikoista ja aineista.
- Kuvauksen, joka koskee todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia 3 artiklan 1 kohdassa mainittuihin tekijöihin, olisi katettava paitsi hankkeen välittömät vaikutukset, myös välilliset, toissijaiset, kasautuvat, rajat ylittävät sekä lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin pysyvät ja väliaikaiset, myönteiset ja kielteiset vaikutukset. Kuvauksessa olisi otettava huomioon unionin tai jäsenvaltion tasolla vahvistetut ympäristönsuojelutavoitteet, joilla on hankkeen kannalta merkitystä.
6. Kuvaus ennustamismenetelmistä tai näytöstä, joita käytetään merkittävien ympäristövaikutusten tunnistamisessa ja arvioinnissa, mukaan luettuna tiedot vaadittuja tietoja koottaessa todetuista ongelmista (esimerkiksi tekniset puutteet tai tietämyksen puute) sekä tärkeimmistä epävarmuustekijöistä.

7. Kuvaus toimenpiteistä, joilla pyritään välttämään, ehkäisemään, vähentämään tai, jos mahdollista, poistamaan tunnistettuja merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia, ja tapauksen mukaan mahdollisista ehdotetuista seurantajärjestelyistä (esimerkiksi jälkiarvioinnin laatiminen). Tässä kuvauksessa olisi selvennettävä, missä määrin merkittäviä haitallisia vaikutuksia voidaan välttää, ehkäistä, vähentää tai poistaa, ja sen olisi katettava sekä rakennus- että toimintavaihe.
8. Kuvaus hankkeen odotetuista merkittävistä haitallisista ympäristövaikutuksista, jotka johtuvat hankkeen alttiudesta suuronnettomuus- ja/tai luonnonkatastrofiriskeille, jotka ovat varteenotettavia hankkeen kannalta. Tätä tarkoitusta varten voidaan käyttää unionin lainsäädännön, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/18/EU (*) tai neuvoston direktiivin 2009/71/Euratom (**), mukaisesti toteutettujen riskienarviointien avulla tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti toteutettujen asiaankuuluvien arviointien avulla saatuja käytettävissä olevia asiaa koskevia tietoja, edellyttäen että tämän direktiivin vaatimukset täyttyvät. Tähän kuvaukseen olisi tapauksen mukaan sisällytettävä toimenpiteet, joilla pyritään ehkäisemään tällaisista tapahtumista aiheutuvia merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia tai lieventämään niitä, sekä tiedot tällaisiin hätätilanteisiin varautumisesta ja niiden torjumista koskevista toimenpiteistä.
9. Yleistajuinen tiivistelmä 1–8 kohdassa tarkoitetuista tiedoista.
10. Luettelo lähteistä, joita on käytetty selostukseen sisältyvien kuvausten ja arviointien laadinnassa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/18/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta sekä neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 1).

(**) Neuvoston direktiivi 2009/71/Euratom, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2009, ydinlaitosten ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehysten perustamisesta (EUVL L 172, 2.7.2009, s. 18)."